

РЕШЕНИЕ
№ 427
гр.Перник, 06.11.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осемнадесети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № **196/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Ц.С.Б., *** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 4152 на МКВП при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера, определен съгласно експертната оценка на лицензирания оценител на недвижими имоти и инженер конструктор. В съдебно заседание пледира жалбата да се уважи.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателката акт, тъй като несъответствието с изискванията на Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане /МКВП/ в случая е нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-2593 от 22.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от

републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 86 от 22.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата е годна за обитаване, като нанесените щети от земетресението са оценени в размер на 1192лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията. Доклада е приет от МКВП.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 4152 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателката възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма и има необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма и без съществени нарушения на административно производствените правила. Не се споделят доводите, че акта е немотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника” така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда и като неоспорени от страните същите се ценят. Отделно от това жалбоподателката се позовава на изготвената експертна оценка и иска да ѝ се присъди определената от експерта оценка на щетите. Настоящия състав приема, че тези доказателства са компетентно изготвени и като такива ги цени. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и сградата е годна за експлоатация, като няма външни признаци за съмнения в устойчивостта на сградата. Този извод се налага от протокола на експертите и следва да се приеме, че става въпрос за текущ ремонт, за който държавата не дължи подпомагане. То следователно акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника. Тъй като в случая се оспорва отказ, следва да се отбележи, че тежестта на доказване е на жалбоподателката. В тази връзка са дадени изрични указания, като до приключване на съдебното дирене не се ангажираха релевантни доказателства, които да оборят констатациите на органа, че в случая става въпрос за текущ ремонт. Предпоставките за предоставяне на възстановителна помощ са да е настъпило бедствие, което да е засегнало правоимащо лице, собственик на законно построено и единствено жилище и това лице да е представило необходимите документи по чл. 28 от правилника, както и помощта да се

предостави за дейности, които не се обхващат от понятието текущ ремонт по смисъла на пар. 5, т. 43 от ДР на ЗУТ. При това положение оспорването се явява недоказано.

На следващо място не е спорно обстоятелството, че жалбоподателката е инвалид, с признат процент на трайна неработоспособност. Това обстоятелство би било релевантно в производство по чл. 16 от ПП на ЗСП, но не и в настоящето.

Отделно от изложеното по-горе във връзка със земетресението, станало на 22.05.2012 г. в областите София и Перник, пред пострадалите лица са съществували три правни възможности за отпускане на помощи, всяка от които е самостоятелно основание, което изключва останалите. Така е прието в мотивите на редица дела на ВАС на РБ /решение № 2312/18.02.2013г., постановено по АД № 13712/2012г.; решение № 2306/18.03.2013г., постановено по АД № 13504/2012г.; решение № 3596/14.03.2013г. постановено по АД № 14732/2012г./.

Първата е по чл. 5, т. 5, предл. 1, чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ). По силата на тези разпоредби всяко физическо лице има право на неотложна и възстановителна помощ, която се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. Втората е правната възможност на чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП и третата предвидена възможност за отпускане на помощи на пострадалите от земетресението е по реда на ПМС № 104 от 30.05.2012 г. за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата, пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник. От писмо представено от дирекция "Социално подпомагане" Перник се установява, че жалбоподателката е получила сума в размер на 325 лева по ПМС № 104 от 30.05.2012 г.. С оглед на това следва да се приеме, че акта съответства и на целта на закона, а именно пострадали при бедствие лица да бъдат подпомогнати от държавата, което в случая е сторено. Държавата, може да подпомогне правоимащите лица, с помощ в определен от нея размер, а не да обезщети напълно правоимащите лица за всички претърпени от тях вреди така както е поискано в жалбата.

Оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели е законосъобразен. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноски, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на Ц.С.Б*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 4152 на МКВП при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/